

и бомбохвъргачката единственитѣ солидни орждия, сж разрушени — прислугата имъ избита. Останалитѣ безъ началници, трета рота и дванадесета рота сж изненадани отъ обходното движение на противника и намирайки се въ безисходъ, потърсватъ закрила къмъ скалицѣ на „Инзова Чука“. Тѣ нахълтватъ въ огненитѣ кржгове на ада. Малцина се спасяватъ при 4-а рота, а други оставатъ съ своитѣ разкжсани тѣла по окопитѣ.

Тръпки полазватъ по тѣлото ми. Нѣма да се удържимъ. Безсилни сме съ своя героизмъ и съ себежертуването си да се боримъ срѣщу петдесетъ пѣти по силния неприятелъ и неговата адски засилена артилерия. Не могатъ и подкрепления да се прашатъ, а и кжде ни сж резервитѣ ?

Неприятелскитѣ две роти, които сж успѣли безнаказано да се промъкнатъ на дѣсния флангъ, застрашаватъ вече съвсѣмъ да откжснатъ дружината. Четиринадесета и единадесета роти сж на мѣстата си, но скоро ще бждатъ поставени въ невъзможность дори да отстѣпятъ. И веднага капитанъ Инзовъ, безпримѣрния герой и несломимия войнъ, грабва една полурота отъ девета рота, повлича следъ себе си заложенитѣ и скрили се тукъ таме задъ канаритѣ отдѣлни борци, отъ разнитѣ роти и като античенъ герой, безъ страхъ лѣтящъ въ огнената стихия, се спуска въ дѣсно отъ чукаритѣ, а въ лѣво другата полурота и останалитѣ безъ началници войници се повеждатъ въ стремглавъ напѣнъ отъ поручикъ Коджейковъ.

Това е единъ върховенъ моментъ, една величествена, необхватна за момента, постѣпка на безпримѣренъ героизмъ и щастливо разрешена стратегическа задача, отъ разрешението на която зависеше спасяване на дружината. Бързината, съ която капитанъ Инзовъ взема своето решение, постави въ неизгодно положение врага и той скоро се намѣри въ една добре поставена примка, която почна да се затяга около дветѣ вражи роти. Тръска на бомбитѣ и свирението на куршумитѣ, които се изсипватъ въ фланга на неприятеля го смаяватъ. Омагьомоченитѣ защитници до преди мигъ, сега накацали по скалитѣ, презиращи смъртта, нестрахуващи се отъ адската фурия на неприятелския артилерийски огънь, притис